

KICSI FALUNK

2010. december

VI. évfolyam 12. szám

A KISSZÉKELYI ÖNKORMÁNYZAT
ÉS A KISSZÉKELYI KULTURÁLIS EGYESÜLET LAPJA

Falukarácsony 2010.

Hagyományainkat folytatva az idén is együtt ünnepeltük a Karácsonyt, búcsúztattuk el a 2010-es esztendőt. Nagy örömünkre azt tapasztaltuk, hogy nemcsak a Teleki házaspár vezette dunaföldvári Zsigec Musical Együttes és a nagyszerű simontornyai citerások szeretik az évente megisméltendő meghitt, ünnepi hangulatot, és vállalják a fellépést az első szóra, hanem a falubeli fiatalok is hajlandók tenni a műsoros est sikeréért.

Nagy örömmel üdvözlöttük a fellépők között (felnőttként először) Kiss Fercsít és Bodó Mariant, Fehér Árpádné Timi pedig koreográfusként is sikerrel mutatkozott be: ő tanította be a kislányoknak a Fehér Karácsony táncprodukciót.

A Bokréta Hagyományőrző Csoport

teljes gárdája a szokott lelkesedéssel vett részt a műsorban, énekkel és tánccal.

Verset mondott a felnőttek közül Fehér Sándorné, Fehér Árpádné, Bodó Mariann, a gyerekek közül Császár Bettina, Fehér Klaudia, Fehér Nóra, Fehér Timea, Horváth Anna, Mezősi Alexandra, Sasvári Mirella. Taróczy Tamásné Angéla óvónéni egy szép karácsonyi elbeszélést olvasott fel, de az ő fáradhatatlan munkáját dicséri az est fénypontja: a négy kis óvodás: Bodó Bálint, Horog Gergő,

Horváth Gyula és Szabó Anett Alexa első színpadi bemutatkozása is.

Fehér Nóra, Fehér Timea és Mezősi Alexandra karácsonyi dalokat énekelt, Fehér Klaudia pedig szólóénekel és furulyaszóval tett tanúbizonyságot sokoldalúságáról és zenei tehetségéről.

A műsort, amelyet a tamási Koppány Tévé is felvett (a „Térségi Háló” című adás csütörtökönként este 6-kor látható januárban) a szokásos finom szarvaspörkölt követte, amelyért a Hegyhát Vadásztársaságot és a kisszékellyi Önkormányzatot illeti a köszönet.

Szép, meghitt volt az ünnep, mindenki jól érezte magát, sajnálhatja, aki otthon maradt!

Lelkes Györgyné

Közhírré tétetik...

Januári miserend

A szentmisék minden vasárnap 11.30-kor kezdődnek.

Köszönet

Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak, akik a 2010. évben a Kisszékelyi Kulturális Egyesület számára ajánlották fel személyi jövedelemadójuk 1 %-át. Támogatásuk sokat segített programjaink megvalósulásában.

Minden kedves egyesületi tagunknak és támogatóknak boldog és eredményekben gazdag újévet kíván az Egyesület Vezetősége nevében:

Pajor Ágnes
elnök

Háziorvosi rendelés

2010. december 15-től a helyettes háziorvos **Dr. Jovi Károly**
Rendelési idő Kisszékelyben:
Csütörtök 13.00 – 15.00 óra

Rendelési idő Tolnanémedin:
Hétfő 12.30 – 15.00 óra
Kedd 12.30 – 15.00 óra
Péntek 12.30 – 15.00 óra
Vérvétel: minden szerdán 7-től 8 óráig

Dr. Jovi Károly sürgős esetben 7.00 és 16.00 óra között a **06/30-985-7689** telefonszámon elérhető.

Fogászati ellátás

A fogászati rendelés Simontornyán megszűnt.

Fogászati ellátást végző orvos:
Dr. Juhász-Schlatter Bernadette
Szolgáltatás helye: 7090 Tamási, Dózsa György u. 18-22. Fogászati rendelő
Rendelési idő:
hétfőn, szerdán és pénteken: 8.00-12.00
kedden és csütörtökön: 13.00 órától ameddig beteg van.

A rendelőintézeti ellátásról a felújítás alatt a **74/471-211** telefonszámon lehet érdeklődni.

Fogadóórák

Körjegyző: csütörtök 8-tól 16 óráig
Körzeti megbízott: minden hónap első hetében pénteken 11-től 12 óráig a Hivatalban

Közérdekű telefonszámok

Simontornyai Központi Orvosi Ügyelet:
74/318-104
Dr. Nagy Péter Kristóf állatorvos:
Mobil: 06-30-499-38-06

Könyvtári nyitvatartás

szerda: 15-20
péntek: 16-20
szombat: 10-12 és 16-20
vasárnap: 15-17 óra.

Az új Családi Napközibe is ellátogatott a Mikulás és a Krampusz (már ismerték az utat)

Dick Ramóna vasárnap délutáni kézműves foglalkozásain sok karácsonyi kellék készült

Szerkesztőségünk tájékoztatja olvasóit, hogy az újság számait e-mail címre kézbesíteni tudja. Kérjük, hogy igényét a kicsifalunk@freemail.hu e-mail címen jelezze.

Csepregi Ferenc

„A társadalom életében
a ma nem érhető meg
a tegnapi nélkül.”

Mályusz Elemér

Múltidéző

Horváth János visszaemlékezése a második világháborúra (folytatás az előző számból)

Nálunk nem volt sem század, sem szakasz, nálunk oszlop volt. A mi oszlopunk 7/5. kocsioszlop volt. Ez volt a tábori számunk is, kint a fronton is. Néha irtunk haza a lányoknak, hiszen már abban a korban voltunk, kezdtünk nekik kacsinogatni, meg-megkérdeztük tőlük, mi újság az utcafronton, persze odahaza.

Folytatom azzal, hogy az oszlop előtt lóháton egy hadapród őrmester ment, az oszlop végén meg egy hadnagy, ugyancsak lóháton. Mikor látta a hadnagy, hogy megálltunk, vágóban és ordítva jött oda: - Megmondtam még odahaza, hogy senkivel nem beszélhetnek, persze civilekkel! - A hadapród mögött 3 szakaszvezető jött elöl, utánuk a legénység. Azt kérdezte a hadnagy, miért álltunk meg. És az egyik szakaszvezető akart szólni, de nem hagyta, csak kiabált. A szakaszvezető nem ijedt meg, azt mondta neki: - Hadnagy úr, nem a laktanyában vagyunk ám!

Rövid szóváltás után csak kíváncsi volt a hadnagy, hogy mit mesélt az orosz. - Hát én csak azt tudom elmondani, hadnagy úr, amit mesélt. Ők Sárszentlőrincen mitőlünk, a kisszékyei erdőből vitték a tűzfát télre. Önáluk Lőrincen nincs erdő, a mi falunk meg körül van erdővel. És akiknél ő cseléd volt, két idős házaspár, azoknak vitte a tüzelőt télre. Azt mesélte: nagyon szeretett Lőrincen, mert ha nem volt jó a szalonna, akkor volt sonka, de ha az sem volt jó, volt kalbász. És ha a vörösbor sem volt jó, ittak fehéret. És még azt kérdezte tőlem, élnek-e még ezek a kocsmárosok, mert Kisszékyben ő csak ezt a két embert ismerte. Személy szerint Bernáth Imre bácsit és Péti Jenő bácsit. Ők mind a ketten kocsmárosok voltak. Bernáth Imre bácsi kocsmája a mai községháza volt. Erre még én is emlékszem, mert volt egy leánya, akivel együtt jártunk iskolába, ő is 1920-beli volt. A másik kocsmáros, Péti Jenő meg, ahogy megyünk a Temető utcába, jobb kéz felől, most Gruberné lakik ott. De azóta már más is lakott ott.

A magyarul beszélő oroszokkal többet nem találkoztam, nem is ismertük egymást sose. Ezt a kis beszélgetést csak dió-

héjban írtam, hiszen ez 60 évvel ezelőtt történt. Azért azzal búcsúztam el Gyuri bácsitól (mondta, hogy ő György), hogy ha hazakerülök valamikor, megkeresem Szabóékat Lőrincen. Csalódtam, mert mikor elmentem Lőrincre érdeklődni, azt mondták, azok már régen meghaltak. Hát ezt nekem el kellett mondanom, hiszen én is meglepődtem, sőt örültem is neki. Hát eddig tartott az interjú.

Közben már újra összeállt az oszlop, és mentünk tovább a front felé. Ott már a tüzekek lövedéke is néha a közelünkben robbant. Azt már megírtam előbb, elmúlt a Karácsony, elmúlt az Újév. Jött közben a hó is, de jöttek az oroszok is. Pontosan 1943. január 12-én éjjel fél kettőkor volt riadó. Sötétség nem volt, mert már esett kevés hó. Újból megkezdődött a menetelés, de akkor már visszafelé... Sőt már nem is azon az úton, amelyiken előre mentünk: Orel, Kurszk, Sztari Oszkol irányába. Visszafelé Carkov, Rosztov, Kiev felé. Kievnél már Ukrajnában voltunk. De erre már voltak kilőtt tankok, döglött lovak az út mentén jobbról-balról. Ez Rosztov és Kiev között volt.

De volt ám ott még más is! Már lehetett hallani, hogy több repülő jön felénk, felettünk. Belevágódtunk a hóba, akkor már volt 30-35 cm, mire odáig elértünk. De nemcsak a hó szaporodott, hanem a hideg is. Mindig hidegebb lett. Mikor a repülők a fejünk felett voltak, nappali fényesség lett. Kigyúltak a Sztalin-gyertyák. Így első hallásra nem is tudtuk, mi az, hiszen mikor még a laktanyában voltunk, ott semmit nem mondtak erről a kiképzés alatt. Hát ez a fegyvernem azért volt jó - persze önkik -, mert mikor világított, nappali fényesség lett, és a pilóták látták, merre megyünk. Mikor fölénk értek, elkezdődött az offenzíva. Először géppuskával, golyószóróval, majd kézigránáttal, egy-egy bomba is jött. Távolabbról meg egy-egy tűzérési lövedék is robbant közénk vagy körülöttünk. Ezek után már nem hallottunk mást mint sírást-rívást, jajgatást, kiabálást, ordítózást. És a magyarok siránkozását: „Jaj, ne hagyjatok

itt!” Mit tudtunk csinálni, vigasztaltuk őket, hogy majd küldjük az orvost vagy a mentőt vagy a betegszállítót. Mi is, akik még éltünk, féltettük a bőrünket, és mentünk a többi menekülő után. Közben elhagytuk Kievet, onnét újból gyalogoltunk - a régi magyar határig. Tarnopol is arra volt, erre még emlékszem. Még utoljára kaptunk egy akkora bombát, hogy az már nem kátyút csinált az úton, hanem krátert. A körülbelül két mázsás bomba nyomán megint lett rengeteg halott, még több lett a sírás, jajgatás, azok a sok nyelvű katonák, ahány nemzetiségű volt, az mind az ő nyelvén kiabált, jajgatott. Még több lett a halott. Valóságos bábeli nyelvezavar volt ott. Közben csak elértük a régi magyar határt, volt, aki lehajolt és megcsókolta az Anyaföldet. Már magyar területen jártunk, sőt bejöttünk Sátoraljaújhegyig. Erre már nem kellett félnünk, nem jöttek utánunk. Egyelőre. Már megint csak dióhéjban, csak röviden írok. Sátoralján bent állt egy üres vonatszerelvény, ami elvitt bennünket, akik még élve maradtunk, Nagykanizsára két hét megfigyelésre, ha véletlen valami betegség fellépne. Szerencsénkre nem lett ilyen.

Kedves Olvasó!

Én röviden, dióhéjban így foglaltam össze az Első Hadseregben eltöltött időmet. Búcsúzom Bajtársaimtól, akiket végleg ott kellett hagyni. Nyugodjanak békében! Kedves Olvasóim, akik talán kíváncsiak arra, hogy kik maradtak ott, idegen földben, azok a mi Templomunk falán megtalálják az elveszettek nevét.

Utoljára hagytam a kíváncsiak kedvéért, mert sokan megkértek még a volt munkahelyeimen is, hogy meséljek róla, hol és merre jártam. Ott jártam, ahol rengeteg szenvedtünk, és mi lett a vége? Elbúcsúztatott az a sok hadiárva. Feleség a férjétől, testvér a testvérétől, szülő gyermekétől, és talán szerető a szeretőjétől. „Keserűség, szomorúság volt ottan a sorsunk, Beszélhetne sokat erről a kórogo gyomrunk.”

Búcsúzóul: Köszönöm, ha elolvasták a Kicsi Falunk újságot. Minden kisszékyinek áldott, békés, boldog Újvesztendő kívánok!

Szálláshelyfejlesztés pályázati támogatással

(a lap előző számában megjelent cikk folytatása)

Ugyancsak a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal turisztikai pályázatára adott be támogatási kérelmet **Gódnány Imre** is.

A falu központjában (Suba tanár úr háza volt) található az a három telek, ahol a fejlesztés megvalósulna. Az építetöt kérdeztem pályázatának elbírásáról:

- 2009. decemberében került beadásra a kérelem. A telken található régi ház felújításán kívül megépítésre kerülne egy új épület, melyben 10 férőhelyesre tervezett négy szoba kerülne kialakításra (négy napraforgós minősítésű lakóegységek). Szenvedélyes vadász vagyok, ezért főleg vadászok számára télen-nyáron üzemelő vendéglátást szeretnék beindítani. A beruházás összértéke 72 millió forint lenne. Nemsokára döntés várható.

Az elmúlt években sokat hallottunk a falu elejére tervezett szálloda megépítéséről. Kiss Jánostól érdeklődtem, hogyan alakul tervének megvalósítása.

- A Família Parkhotel című projekt 2008-ban a régióban a második legnagyobb pontszámmal nyerte el a maximálisan pályázható összeget. Az eredményhirdetés a gazdasági válság beköszönése után történt meg, minek következményeként a finanszírozás (bankrendszer) kihátrált a projekt mögül.

Addig, ameddig a bankrendszer nem gondolkodik Magyarországon nagy terjedelmű, hosszú távú finanszírozásban, a projektet újbóli pályázatra bocsátani felesleges. A pénzügyi helyzet megváltozása esetén természetesen újra pályázatképesnek tartom a projektet

– mondta el a projektgazda.

Az érdeklődésem óta eltelt idő alatt annyiban változott a fejlesztés terve, hogy **Kiss János** a tervezett Família Park Hotel területének és terveinek értékesítésébe fogott, utat engedve más befektetőknek a fejlesztés végrehajtására.

A helyi szálláshelyek létrehozása, turisztikai szolgáltatások bővítése nem kínál nagymértékű gazdasági fellendülést a falu számára, viszont kellemesebb lakókörnyezetet, vonzóbb faluképet és nem utolsó sorban jövedelemforrást teremthet néhány helyi lakos számára.

Mindez pedig hozzájárul a település népességmegtartó-képességének javításához.

Pajor Ágnes

Tájékoztató a képviselőtestületi ülésről

A képviselőtestület (KT) 2010. december 16-án tartotta soros ülését. Az ülésen a hivatalos résztvevőkön kívül öten vettek részt.

A polgármester tájékoztatása szerint a közcélú munkavállalók munkaviszonya december 15-től megszűnt, 2011-től a közfoglalkoztatási rendszer átalakul. Az Önkormányzat által nyújtott rendelkezésre állási támogatás helyett bérpótló juttatás lesz, az összeg változatlan (28.500 Ft).

A polgármester beszámolt a 2010-ben befejezett, három éven át tartó pályázatokról. A Művelődési Ház felújítása 3 millió Ft-ba került, míg a zöldterületek karbantartására 842 ezer Ft támogatást kapott a település, ami főként üzemanyag beszerzésére szolgált. A nyári tábor felújítására 1,8 millió forint pályázati forrás állt rendelkezésre, ami az anyagköltségre volt elegendő. 2010-ben régiós és megyei pályázatot az önkormányzat nem nyújtott be.

A polgármester értékelte a 2010-es tes-

tületi munkát. Májor József kérte, hogy a beszámolók minden esetben írásos anyagként kerüljenek előterjesztésre.

A Családi Napköziben Mikulás ünnepséget rendeztek, melyet a Koppány Tv is rögzített.

Az ivóvíz szolgáltatási díja 2011-től a lakosság részére 231 Ft + ÁFA lesz köbméterenként, ez bruttó 14 Ft-os emelkedést jelent. A szennyvíz elszállításának költsége is növekedik, bruttó összege (vízterhelési díj nélkül) 2011-ben: 1.774 Ft/m³ lesz.

Az ülésen a Paddi házaspár jelezte, hogy a Kiss utcában a csúszós út miatt nehéz a közlekedés a gyalogosoknak és a járműveknek is. Kérték, hogy az Önkormányzat szórja fel homokkal.

A képviselő-testület következő ülése január 27-én 15.00 órakor lesz a Könyvtárban, melyre minden érdeklődőt várnak.

Horváth András – Pajor Ágnes

KICSI FALUNK

Felelős kiadó:
Keresztes László és
Pajor Ágnes

Szerkesztő:
Lelkes Györgyné
Lelkes György

Elérhetőségünk:
7082 Kiszékely,
Szabadság u. 2.
kicsifalunk@freemail.hu
(06-74)-403-144

E havi számunkba a fényképeket Cseke Veronika, Lelkes György, Keresztes László készítette.